

- (b) Jeżeli na pytanie 1(a) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy oprócz istnienia „prawnie uzasadnionych powodów” jest to dodatkowy wymóg, który musi być spełniony?
- (c) Czy dla możliwości skutecznego powołania się na art. 13 ust. 2 WZT wystarczające jest, aby naruszenie dotyczyło jednej czy więcej niż jednej funkcji znaku towarowego, o których mowa w pytaniu 1(a)?
2. (a) Czy można w sposób ogólny powiedzieć, że właściciel znaku towarowego może, powołując się na art. 13 ust. 2 WZT, sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami oznaczonymi jego znakiem, jeżeli towary te są naprawiane przez podmiot inny niż właściciel znaku towarowego i podmioty, którym udzielił on na to zgody?
- (b) Jeżeli na pytanie 2(a) zostanie udzielona odpowiedź przecząca, to czy istnienie – po dokonaniu przez osobę trzecią naprawy towarów wprowadzonych do obrotu przez lub za zgodą właściciela znaku towarowego – „prawnie uzasadnionych powodów” w rozumieniu art. 13 ust. 2 WZT jest uzależnione od rodzaju towarów lub dokonanych napraw [...] lub od innych okoliczności, takich jak szczególne okoliczności niniejszego przypadku [...]?
3. (a) Czy sprzeciw właściciela znaku towarowego wobec dalszego obrotu towarami naprawionymi przez osobę trzecią, o którym mowa w art. 13 ust. 2 WZT, jest wykluczony, jeżeli znak towarowy jest używany w taki sposób, iż nie może sprawić wrażenia, że między właścicielem znaku towarowego (lub jego licencjobjorcami) a osobą wprowadzającą towary do obrotu istnieją powiązania gospodarcze, na przykład jeżeli na skutek usunięcia znaku towarowego i/lub wprowadzenie dodatkowego oznakowania staje się jasne, że naprawa nie została dokonana przez właściciela znaku towarowego, ani jego licencjobjorce, ani za zgodą właściciela znaku towarowego, ani jego licencjobjorce?
- (b) Czy ma przy tym znaczenie kwestia, czy znak towarowy da się usunąć w prosty sposób, bez uszczerbku dla właściwości technicznych lub użyteczności towarów?
4. Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania znaczenie ma, że dotyczą one znaku wspólnego w rozumieniu WZT, a jeżeli tak, to jakim zakresie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 12 marca 2020 r. – JS / Câmara Municipal de Gondomar

(Sprawa C-135/20)

(2020/C 209/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: JS

Druga strona postępowania: Câmara Municipal de Gondomar

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności klauzulę 5 porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które całkowicie zabrania przekształcania umów o pracę na czas określony zawartych przez osoby prawne prawa publicznego w umowy o pracę na czas nieokreślony?

- 2) Czy dyrektywę 1999/70/WE należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona przekształcenia umów jako jedynej formy przeciwdziałania nadużyciom wynikającym ze stosowania następujących po sobie umów o pracę na czas określony?

(¹) Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalia) w dniu 12 marca 2020 r. – MV / SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

(Sprawa C-137/20)

(2020/C 209/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: MV.

Strona pozwana: SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA.

Pytania prejudycjalne

Czy zdarzenie, takie jak to, które miało miejsce w dniu 6 czerwca 2016 r., kiedy to odwołany został lot w wyniku warunków meteorologicznych na lotnisku docelowym, dokładniej, ponieważ nie zostały spełnione w chwili wylotu minimalne granice widoczności horyzontalnej, jak również wertykalnej dla pasu lądowania, przez co nie zostały spełnione wymagalne warunki bezpieczeństwa na wspomnianym lotnisku i warunki wykonania przez odnośny samolot manewru lądowania, przy jednoczesnej prognozie pogorszenia warunków meteorologicznych w kolejnych godzinach, należy zaklasyfikować jako „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia 261/2004 (¹), która zwalnia przewoźnika lotniczego z obowiązku odszkodowania?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Włochy) w dniu 26 marca 2020 r. – Analisi G. Caracciolo srl / Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione i in.

(Sprawa C-142/20)

(2020/C 209/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Analisi G. Caracciolo srl